

CESTY Z DUŠE

VLASTA
HLAVSOVÁ

Vlasta Hlavsová

CESTY Z DUŠE

Pišťci

*Někdy, jak to bývá
si pištec jenom zpívá*

*někdy jsou pišťci krutí
až to bolí
uhodit slovem
je horší, nežli
holí!*

*A někdy zase
v celé své kráse
slovíčko prosté*

*duši pohladí
proto slova
jako drahé perly
v sobě noste
a mlčíte-li
raději

to nevadí.*

Bolestná melancholie podzimu

V dálce zlehounka

babí léto se ztrácí

a my, stejně tak

jako ptáci

své touhy

v srdcích máme

však spoutáni

se svým kouskem hlíny

zůstáváme

*krvavě hoří jeřabiny
a vůně švestek letí krajem
my, lidé spolu s vínem zrajem
hledíme k obzoru
jenž v hejnech zdraví ptáci
vzpomínky tiše se nám vrací
v dlaních pár uschlých jeřabin
sčítáme....
kolik vlastních vin*

*melancholie bolestná
je někdo
kdo tě nezná
déšť spláchl navždy
slzy letních lásek
ranec nesplněných snů
hrbí nám záda
touhy na prsou tlačí
má mě rád
má mě ráda
jen vidět slunce
mnohým stačí*

to slunce

každý v sobě máme

a každým ránem

kousíčky z něho

rozdáváme

chci být tím sluncem

aspoň pro tebe

tak prázdnota ve mně

tolik nezebe

Život

*Prachem cest úporně šlapeme
znaveni padáme na tvrdou zem
naděje nám rovná hřbet
opět jdeme
jdeme až tam,
kde se cesty sbíhají
kam vejít můžeme
a nikdy zpět
tak živote, řekni mi
až budu se tě ptát
co stálo za to
rovně stát*

a jít

vím, že zašeptáš mi -

vždyt' stačilo jenom

žít

Čas

*Po listu list k zemi padá
a tiše šumí les
co kdysi bylo, dávno odnesla řeka,
neštěkne po tobě pes,
sláva dnů příštích na každého čeká
z nadějí a slibů nepostavíš most,
tak vezmi do své, tu dlaň, která čeká
až půjdeš kolem, ve zlaceném hávu, či bos*

Cesty

Je tolik cest

po kterých

chceme jít

a nevíme

kde končí

nesplněné sny

sbíráme

když den se s nocí

loučí.

Kolik je snů

a kolik je cest?